

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab exordio Imperij Arcadij & Honorij Augustorum, Anno Domini
CCC. XCV. perueniens vsque ad CCCC. XL. continet annos XLV. ita
dispositus, vt commodè sextus tomus à S. Leone Magno Pontifice Maximo
inchoetur

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

lesv Christi Annus 437. Sixti Pap. Annus 6. Theodosii 30. Valentin. 11 [i. e.
13]. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14566

IESV CHRISTI

Annus 437.

SIXTI PAP. THEODOSII 30. IMP. ANNUS 6. VALENTINII.

I.

Sigefuntus. Gefericus. PERSECUTIO IN AFRICA SVB GENSERICCO.

QVADRINGENTESIMO V M TRIGESIMO SEPTIMUM CHRISTI ANNUM SIGNANT CONSULES AETIUS & SIGISFUNTUS: quo dira persecutio a Vandalis illata Africanam exagratit Ecclesiam: id quidem his aggressos eos esse Consulibus, sanctus Prosper in Chronico narrat his verbis: Genserius Rex Vandalaquum intra habitacionis suae finem volens Catholicam fidem Arianam impietate subvertere, quosdam nostrorum Episcoporum castrens persecutus est, ut eos primates iure basilicarum suarum, etiam civitatibus pulset, consistorum constantia nullis superbissimum Regi terribilius pollet, consistorum constantia nullis superbissimum Regi terribilius pollet, paulo vero post subdit: Per idem tempus quatuor Hiciani viri, Arcadius, Probus, Paschasius, & Eutychius, dudum apud Genserium merito sapientia & fideles obsequii eius habebantur: quos Rex ut capulatores sui faceret, in Arianam fidem transferre praecipit. At illi si factum constantissime resistentes, & professio atque amore Catholicae fidei cum nulla mina detri bari possent, diu sustinuit eos, ad osamum servitutem damnatus est, nec ideo (ut apparuit) interfectus, ne superbia sanctorum Regi etiam illa a se glorietur, haecenus Prosper.

II.

Fuerunt hi primitiae martyrum persecutionis Vandalicae, meritoque praeter ceteris sunt laudibus celebrandi, veritate qui aliis ad martyrium viam aperuit, & quorum antesignanus Arcadius affluens divitiis, gloria seculari conspicuus, & coniugatus erat: quae omnia haud levia videri poterant fore ad martyrium impedienda. Sed superavit haec cuncta & vicit athleta Christi corroboratus ab amico carissimo, sanctissimo sacerdote, Antonio Episcopo Constantinae civitatis, qui scribens ad eum epistolam, ipsam hortatus est, ut forti perferret animo, quae fidei Catholicae causa dirus tyrannus mala inferret. Porro ipsa epistola redolens antiquum illum Apostolicum characterem sic se habet a:

Epistol. 1. B. h. sancti. 437.

III.

Epistola ANTONINI EPISCOPI CONSTANTINAE AD ARCADIVM.

Peregrine fidei anima, peregre, & confessor vnitatis gaude, quia pro nomine Christi pati meritis contumeliam, si quae Apostoli cum flagellati sunt. Ecce iam serpens ille sub pedibus tuis iacet: ipse consistere potuit, sed ipse cecidit, quia te elidere non potuit. Rogo te, preme caput eius, non surgat ipse in agone martyrii, nemo te commoveat. Ecce gaudet Christus, & inspicit te: laetatur Angelus, & adiuvat te. Turba demonum calatorem tuum observat. Ne desistas, & demones, qui non loquentur, gaudent. Tectum est, omnis chorus martyrum praecessorum tuorum: expectant te martyres, & defendunt, & coronam extendunt. Hego te, tene, quod teneas, ne alter accipiat coronam tuam. Quantum tempus est, quo pugnaturus eris? & quantum tempus erit, qua in aeternum victurus eris? Lani capisti, perfrice. Hodie appareat, cur pateris: Dominum nihil latet: non te fallat diabolus in causa; cum tibi ingerit nebulam; hoc vult, ne carissimus patiaris.

IV.

1. lo. 2. c. Gen. 3. d. Matt. 10.

Veni, frater, habet certamen: integra est confessio: si mortuus fueris, certus es, martyr eris. Iob non attendit uxorem, & ideo vicit; non familiam, non divitias, non amicos, & merito superavit. Adam e mulierem suam plus sa, dilexit, & ideo tam lacrymabiliter cecidit. Sic dicit Dominus d: Qui non dimiserit patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut familia, non est meus discipulus. Quid si conditione vita mortuus es; vxor te, aut familia habent reuocare? Nam quem tenuisti, ipsum attende, ipsi haere, tene eum fortiter, ne dimittas, ne respicias retro, aut uxorem aut divitias, aut familia, Sarsum cor, postea in cubo osti pugnare. Ipse tecum archangelus, qui cecidit, dicit, ipse tecum laetatur, sed tecum est Pater & Filius & Spiritus Sanctus. Vide, ne timas: adiuvat te, ut coronet te. Septem filios Machab-

V.

bea mater pro Christo misit ad mortem: ante eam cruciabantur, & ipsa in agni cor horat, ut moreretur: ipsa autem post filium occisum ecce iam exultat cum filio coronata. Respicit quia in vico maris Deus te sciat: ipse tibi spiritum & animam dedit, ipse te ornavit ratione & sapientia, ipse calum facit & terram & omnia quae in caelo sunt. Sic te vult suscipere pro fide moreretur, ut tibi plenam exhiberet maiestatem. Respicit mandatum: periturus es. Respicit Solem, Lunam & stellas; & ipsi solvenda sunt. Confesse fortiter pro anima tua, quae aut semper vivit, aut semper perit. Ecce dimissa sunt tibi peccata tua, & omnes iniquitates tuas Deus pro hac pugna delebit, quacuq; visque hodie committere potuisti. Audi de hac re Eschilem dicentem f: Quacuq; die iniquum conuersus fueris, ad idem quod die tua, & fecerit iniquitatem, omnes iniquitates eius non memorabor vitae, dicit Dominus. Injustitia tua, fides tua: quia iustum ex fide vivit. Tribulatio, expoliatio, exilium remissionem tibi contulit peccatorum, mari autem aperit tibi regna caelorum. Quis eris, cum te cum sancto stephano videris? Quis eris, cum Petrum & Paulum, quos vocat lebas, ut patronos, habebis amicos? Christum in maxima anima videris, & corpus tuum erit in refrigerio resurrectionis, ut & ipsa caro videat, quod tua anima cum exieris, non videbit.

Fremis diaboli, & audit Christus. Rogat, plet, posse acculum, & mox accipit in menti solatium. Time ponas aeternas, ubi semper ardet, ubi semper in tenebris & corpus & anima cruciatur, ubi cum diabolo anima & corpus in aeternum exurit. Gehennas excipit, & Christum modo tenet. Mox est, ut aut viuas, aut percas. Nemo te recipiet, nisi in ista pugna deseceris. Et quid tibi prodesset, si diabolo confiteris, & mox corpus amiseris? Aut necesse, quia vita corporis tui in perire est Dei tui, qui tibi confestim auferet post mortem, si dereliqueris fidelem? Quidam Christianus, dum pro fide in cubo torqueretur, retulit ad ista se sibi angelum splendens vultu com iuncto aqua profuso, qui in aquam in faciem spargeret, & cito daret grat. Donec tortus est iste, angelus non recessit, consolans eum, & refrigerans eum. Confessor autem Christi panas quae sustinebat, penam non sentiebat. fuit hic Theodorus Antiochenus sub Iuliano confessor. Minus tormenta sentiuntur, quando pro Christo pugnat: quia virtus animi superat dolores mundi: & cum invocata fuerit Diuinitas, mitigatur tormentorum acerbitas. Eos pro Domino tentus es, & afflicus non perdes fidem, etiam si amiseris carnem. Exhibe Deo hanc perseverantiam, & ne valde timas penam: aut enim grandis est, & cito finitur, aut leuis erit, & non valde cruciabitur anima.

Tu autem exora, quia laetari capisti, nec desicisti: martyrium inchoasti, custodi animam tuam. Audiuo te per Trinitatis vnitatem, pro qua pateris mortem; serua cor tuum & confirma per Spiritum S. quem in te effusse voluisti, & quod in te honorasti. Confesse fortiter per puritatem baptismi, quod contemneris noluisse. Securus esto de corona securus pugna, & dicit voluerit tibi Dominus te manare victoriam. Probat modo Deum animum tuum: ubi est oculum Dei, contemplantur te hora in horam, quid agas, quid cogites, quomodo pugnabis, quomodo stes: si firmum te viderit, gaudet & adiuvat: si infirmum, succurrit & subleuat. Tu tamen certa pro veritate vis, ad mortem & eris non solum tibi, sed ceteris in salutem: aliquando a te Deum exiget tuam animam & alienas. Signifer es Christi: in acie primus ambulas: si tu cecideris, ab aliorum morte non eris immunitus. Haec timu: nam & si viceris, pro multorum salute pugna, & coronam multiplicem accipisti.

Deus vnus est. Deus non potest esse minor, Deus non potest esse immutari. Deus ista, tene fortiter veritatem. Audi autem breuiter, quod praemisi: Deus vnus est Pater & Filius & Spiritus sanctus, & tamen ad solum Christum pertinet caro: nempe aliud est anima, aliud ratio, & tamen in anima est ratio: & vna est anima, sed aliud anima agit, aliud ratio: anima vivit, ratio sapit: ad animam pertinet vita, ad rationem pertinet sapientia, & tamen nec anima est sine ratione, nec ratio sine anima, & eum vnus sunt, anima sola suscipit vitam, ratio sola suscipit sapientiam. Sic Pater & Filius licet vnus sint, & vnus Deus sit: tamen ad solum Christum pertinet caro, sicut ad solam rationem pertinet sapientia, licet non recedat ab anima. Ecce igitur in Sole calor & splendor in vno radio sunt, sed calor exiicat, splendor illuminat, aliud suscipit calor, aliud suscipit splendor, & sic ab inuicem calor & splendor non poterit separari, suscipit ergo splendor illuminationem, non feruorem; suscipit autem calor feruorem, non illuminationem.

Aliud ergo singulariter agunt, & tamen ab inuicem non recedunt, sic & Filius suscipit solam carnem, & tamen non deserit Patrem.

MAIUS VENTUS AD MARITIMUM HORTATIO.

ESCHILEM.

VI. PROPOSITUM CERVITAM IN CIVI POSIT.

HOENIUS.

VII. VICTORIO AMGLOROSAM PROPO-

VIII. EPISTEMA THOLICANCA IN SENYAT.

IX.

... nec se dimisit a Patre. Filius itaque suscepit carnem in proprietate. & tamen & Pater & Spiritus sanctus non desierunt maiestate. In divinitate aequalitas, in carne filij proprietate, nec tamen ab eo Patris aut Spiritus sancti recepti divinitas. Carnem suscepit Christus, numquid a Patre aut Spiritu sancto recepit? Ergo vera est unitas. Impletur autem carnem Christi & Pater & Spiritus sanctus, sed maiestate, non susceptione. Vnde scire quia in eo fuit Pater? Non sum solus (inquit a Christus) sed & Pater mecum est. Audi de Spiritu sancto, quia quod cum eo erat, Evangelista brevisserat: Iesus plenus Spiritu sancto regressus ad Iordanem. Ecce solus Christus suscepit carnem, & tamen Pater & Spiritus sanctus non desierunt maiestate: si voluissent & tamen implerent carnem Christi de se non potuerunt, quando in divinitate unitate transfuerunt.

Ad hanc & catharam respice: ut musicum melos sonu dulcibus redat, tria pariter adesse videntur, ars, manus, & chorda: ars dicitur, manus tangit, resonat chorda; tria operantur, sed sola chorda resonat, quod auditur: nec ars, nec manus sonum reddunt, sed cum cum chorda pariter operantur, sic nec Pater, nec Spiritus sanctus suscipiunt carnem, sed tamen cum Filio pariter operantur: sonum sola chorda excipit, carnem solus Christus suscepit: operatio in tribus consistit, sed quomodo pertinet ad solam chordam sonu redditio, sic pertinet ad solum Christum carnis humanam susceptione.

Hac a paruo in grandis merore posita, ut quaequaque dicta sunt, vix cordi meo occurrere poterunt. Haec est recta regula fidei: pro hac si quid tibi contigerit, martyrium persequi. Christus alapas accepit, Christus spina aliena sustinuit, Christus selle & dexto porta: us est, Christus spinis coronatus est, & inter latrones iniquos deputatus est iustus, Christus lancea perforatus est, Christus mortuus est, Christus haec pro culpa tua: quanto magis tu firmus stare debes pro anima tua, ut nemo tollat coronam tuam. Tamen in studio es, calce fortiter, ne timetas, nihil paucas, nihil penitus permissas; quia omnis pro te Ecclesia deprecatur, ut vincas. Expectat te Ecclesia Catholica martyrem suum, ut honorificat sicut Stephanum suum. Vide, ne confundat nos in hoc saeculo. Vide, ne humiliter nos in conspectu aduersariorum sustinet tecum Dominus Christus, sustinet tecum Ecclesia. Es fortissimus de corona, non timeat penitus peccata quaequaque committere potuisti peccata, hucusque Antonini Episcopi epistola ad Arcadium, ut habet editio Margaritae.

Ceterum apud Gennadium & non Antoninus hic nominatur auctor, qui cum scripsit epistolam, sed Honoratus, de quo his agit verbis: Honoratus Constantinae civitatis Episcopus scripsit ad Arcadium quemdam, qui pro confessione fidei Catholicae in partibus Africae a Gensericus Rege missus exulabat, & epistolam ad labores pro fidei scendis hortatoriam, & exemplum praestantibus & scripturarum relationibus roboratam, & qua confessionis fidei perseverantia non solum praeterita peccata, sed & merita procurat martyrii, haec Gennadius. Dicit quidem possidet, aliam haec ab illa epistolam esse ad eundem Arcadium datam, nisi & hic eundem Constantinae civitatis Episcopus diceretur.

Quod vero ad Arcadium ipsum pertinet, tanto classico ad prelium excitatus, in omnibus constantissimi atque fortissimi Christi militis specimen edidit, aduersariis vincendo prostravit, & ut alij post se vincerent, exemplo monstravit. Celebris est horum martyrum memoria in Ecclesia singularis annis publico praeconio vbiq; repeti consuetudine Idibus Nouembrii. Praetermissa sunt autem ista a Victore, qui Wandalaicus clades in Numidiā, aliasque illi proximas provincias illatas scribere haud admodum laboravit, rebus tantum Ecclesiae Carthagenensis, vbi agebat, intentus; qui & post captam ipsam Carthaginem, quae ibi contingerit, narrare aggreditur: agemus de illis igitur suo loco.

Sub hinc quoque anni Consilium (inquit Prosper l.) Valentianus Augustus ad Theodosium Principem Constantinopolim proficiscitur, sitamque eius in matrimonium accipit. eadem Marcellinus, qui addit: Eaque sibi nuptia, apud Thebalicam, Italiam repetens, biem. auit. sequenti vero (ut subdit) cum Eudoxia uxore Raucennam ingressus est. Eadem habet Socrates e: sed quod ad tempus spectat, ab vtroque discrepan, id factum affirmat sub Consulatu Iuliani ac Senatoris, anno videlicet superiori.

IESU CHRISTI
Annus 438.

SIXTI PAP. THEODOSII 31. IMP.
ANNUS 7. VALENTIN. 14. IMP.

CHRISTO I anno quadingentesimo trigesimo octavo, Theodosio Augusto decimum sextum & Faustio Consulibus, decimo sexto Kal. Februarij venerandum corpus S. Ioannis Chrysostomi Comanis celebri pompa translatum est Constantinopolim. Quam autem praevia occasione id factum sit, & quo auctore, sunt cuncta dilucide explicanda.

Quod in primis ad tempus spectat; id hoc anno accidisse, Socrates, Marcellinus in Chronico, & alij tradunt. Accidit autem, ut cum Proclus Episcopus Constantinopolis anniverfaria die transitus S. Ioannis Chrysostomi, ex more, pangyricam ad populum orationem haberet, ita vniuersi Christi fideles Ioannis amore incaluerint, ut acclamationibus indefinitibus inire concionandum, Proclum pulsare aggressi, concionem ad finem perducere minime suerint, petentes reddi sibi Ioannem, iacrasque eius reliquias Constantinopolim transferendas. Nacti sumus partem illam concionis, quam tum Proclus ad populum habuit, recitari in Ecclesia solitam die translationis ipsius. Inter veteres enim codices, quos antiquitas Lectionaria nominabat, in quinto horum tomo, qui apud nos sunt, invenimus dictam Proclij orationem, sed de praevia factis & nimia vetustate penitus consumptam, quam tibi (ut licuit) emendatam hic reddendam putauimus, rati fore tibi cariorem, quod nec apud Graecos (quod sciam) neque Latinos edita habetur. Accipe eam:

Certe gratias Deo, fratres carissimi, modo inenarrabili, quod in domo eius, in qua sacra intronit tuba (nempe Ioannes) pacifice agitur, & sine praevia in qua suavis sacra modulata est lyra, & audientium spirituale repletur spectaculum; in qua Evangelica muluit arundo, & floribus Orthodoxae portus implevit. Est illa Ioannis me. aoria omnibus cinibus rete, sic ut rectoris file trahat: non enim sic piseis tibi piscatorum rete, sicut rectoris file trahit Ioannes solennitas. O gratiam, sicut, & locum, & tempus vincentes! tempus enim speravit amor, finem autem inuicta vice memorie: loquens quidem non clausit sacerdoti miracula: sed in Ponto laet, & in orbe terrarum laudatur. & longa manu essent ans vas clamat: Opus ipsum ros est in Domino. Iterum Ioannes in verbis praevia praedicationis margarita, scripturae impolluta a Desi in spirite biblicae, diuini thesaurus intelligentia, studiose manibus aduersus imperialem avaritiam sale acerrima, vehementer diuorum haereticorum qui non blandissent potentibus, vel odio debauchantem perimunt (sicut Ioseph) Egyptian.

Sed paucis minorem laudibus nunc inuogat res gestantem mergendam attentus: nullus enim digni laudibus Ioannem, dum non est alius Ioannes, sicut enim viderunt frequentes, ita innumeros abili invidantium multitudo? & laborantium industria & fortitudo & magisterii pii inuadant & currunt. In eo liberatis splendescunt radij, quorum alio Sol Deitatis conel. & ceteris, alio emendatio su Orthodoxyorum, alio idolorum perditio innotuit, alio erroris emendatio, alio synagoga nuditate adflicta splendent, alio mores, alio è caelis corona fulgent gratia. O sacerdos, cuius tantum industria lacrimis, quantum acri stansim odore: o nomen non negas acta: o cognomen reddens speciem acta vice: o lingua iustis caelis altior: o magister Evangelica tonitrua temperans. Ioannes iste I. ante ista: ille praedicator, iste tuba: ille inconcusus, iste sine seruitute: ille sine seculis, iste singularis: ille virgo, iste castitatis defensor: ille in eremo baptizans, iste in civitate recta mitis: ille corripuebat adulter antem, iste corripuebat raptores: ille capite amputatus est, iste eandem constantiam praeferre non dubitavit: ille in carcere inclusus est, iste in exilio deportatus, sicut haec multiplicata a certamina, propter hoc multa & corona.

Ioannes cum beatissimo Paulo nunc clamat: Bonus edo Christi somus, omnem locum omni liberavit exire. In Episcopo artem Mide nudavit: in Phrygia Martem, qua deorum dicebatur, sine

I. TRANSLATIO. IOANNIS CHRYSOSTOMI.

III. ORATIO PROCLI INNATIS. IOANNIS CHRYSOSTOMI. IOANNIS

IV. LAVDES IO. CHRYSOSTOMI.

V. fugavit

